

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2.5, indebærer lovforslaget i overensstemmelse med Konkursrådets forslag, at der i en bekendtgørelse udstedt af justitsministeren fastsættes nærmere regler om udarbejdelsen af skyldnerens budget. En sådan bekendtgørelse vil indeholde nærmere regler om, hvilke indtægts- og udgiftsposter der kan medtages på budgettet og om fastsættelsen af skyldnerens rådighedsbeløb (dvs. et uspecificeret beløb til nødvendige leveomkostninger m.v.). Formålet hermed er at sikre en mere ensartet og forudsigelig behandling af sager om gældssanering, herunder fastsættelse af det beløb, som skyldneren har at leve for i afdragsperioden, og af det beløb, som skyldneren skal betale til sine kreditorer.

Lovforslaget lægger op til, at boligudgifter bør kunne medtages som en særskilt udgiftspost på budgettet, således at posten omfatter en efter forholdene i lokalområdet rimelig udgift til husleje eller ydelser på prioritetsgæld, eventuelle faste fællesudgifter, ejendomsskatter, almindelig ejendomsforsikring og udgifter til vand, strøm og varme, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2.3.

Vurderingen af, om skyldnerens boligudgift må anses for rimelig, må ske på grundlag af en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, herunder ud fra en vurdering af boligens geografiske beliggenhed, husstandens størrelse, hvilke muligheder den pågældende har for at flytte til en billigere bolig – og i den forbindelse også de hermed forbundne omkostninger f.eks. til mæglersalær ved salg af en ejerbolig – samt efter omstændighederne skyldnerens og dennes husstands helt særlige behov, f.eks. adgangsforhold til bopælen for en kørestolsbruger.

Både efter gældende ret og efter lovforslagets regler er det en betingelse for at få gældssanering, at der er udsigt til, at en gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger, skal vurderingen af, om boligudgiften er rimelig, som udgangspunkt ske allerede ved sagens indledning og ikke først i forbindelse med godkendelsen af budgettet. Finder skifteretten på det tidspunkt, hvor gældssaneringssagen indledes, at boligudgiften ikke er rimelig, og kan ægtefællen eller samleveren ikke betale den

»urimelige« del af boligudgiften ved siden af den del af fællesudgifterne, der påhviler den pågældende, må skifteretten afvise at indlede en gældssaneringssag, da der i så fald ikke er udsigt til, at en gældssanering vil medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, jf. forslaget til konkurslovens § 197 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Spørgsmål 11:

Ministeren bedes oplyse, om det også fremover vil være muligt i særlige tilfælde at opnå gældssanering, hvis man er under revalidering, ud fra en betragtning om, at når det offentlige bruger mange ressourcer på at sætte en person i stand til at klare sig selv, så vil det være fornuftigt samtidig at sanere gælden, så denne ikke forhindrer skyldneren i at blive selvforsørgende.

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg, foreslås det, at skyldneren som hovedregel skal meddeles gældssanering, hvis skyldneren er håbløst forgældet, og en gældssanering vil medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, medmindre visse nærmere angivne forhold taler imod det, jf. forslaget til konkurslovens § 197 (lovforslagets § 1, nr. 3). Det foreslås bl.a., at kendelse om gældssanering som efter gældende ret i almindelighed ikke kan afsiges, hvis skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede, jf. forslaget til § 197, stk. 2, nr. 1.

Som anført i bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 197, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, skal vurderingen af, om skyldnerens økonomiske forhold er afklarede, foretages i overensstemmelse med den nugældende retspraksis. Skyldnerens økonomiske forhold vil således i almindelighed f.eks. være uafklarede, hvis skyldneren er arbejdsløs eller under uddannelse.

Revalidering er efter reglerne i aktiveringsloven erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres, jf. aktiveringslovens § 46, stk. 1. En kommune skal tilrettelægge en revalidering således, at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revaliden-